

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **V. T. T.**, zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2017, č. j. 1 A 7/2016 - 60, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, ze dne 4. 9. 2015, č. j. KRPA-71074-81/ČJ-2015-000022, byla žalobkyni dle § 101 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v návaznosti na rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 4. 5. 2010, č. j. CPPH-8339/ČJ-2010-004003, nově stanovena doba k vycestování z území do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Žalobkyně podala proti rozhodnutí, jímž jí byla nově stanovena doba k vycestování, odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 1. 2016, č. j. CPR-36979-2/ČJ-2015-930310-V238, zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

[2] Žalobkyně následně podala žalobu proti rozhodnutí žalovaného u Městského soudu v Praze, jež ji rozsudkem ze dne 24. 3. 2016, č. j. 1 A 7/2016 - 31, zamítl. Tento rozsudek byl na základě kasační stížnosti žalobkyně zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2017, č. j. 5 Azs 69/2016 – 31, a věc byla vrácena městskému soudu k dalšímu řízení. Městský soud v dané věci rozhodoval znovu rozsudkem ze dne 20. 6. 2017, č. j. 1 A 7/2016 – 60, jímž žalobu opětovně zamítl.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) poté podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s.

[4] Žádost o přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodňovala tím, že má na území České republiky vytvořeno silné rodinné a sociální zázemí a její nucený návrat by bezpochyby představoval nenahraditelnou újmu. Naopak má stěžovatelka za to, že následky nepřiznání odkladného účinku by byly zjevně nepřiměřené důvodům vydání napadeného rozhodnutí a dle jejího názoru přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nemůže žádným jiným osobám vzniknout jakákoliv újma a toto přiznání není ani v rozporu s veřejným zájmem.

[5] Stěžovatelka uvedla, že žije na území České republiky již velice dlouhou dobu a má zde vytvořeny rozsáhlé soukromé vazby. Poukázala na to, že v případě nepřiznání odkladného účinku se stane vykonatelným rozhodnutí, kterým jí byla stanovena lhůta k vycestování z území, a bude tak nucena okamžitě opustit Českou republiku, přičemž její návrat bude v nedohlednu.

[6] Stěžovatelka dále odkázala zejména na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, dostupné na www.nssoud.cz, podle kterého může být pro výkon práva stěžovatelky na spravedlivý proces nezbytné, aby mohla zůstat na území České republiky. K právu na spravedlivý proces náleží i právo vystupovat v tomto řízení osobně a být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu pokyny atd. Závěrem stěžovatelka uvedla, že minimálně za účelem zajištění její účasti u řízení o soudním přezkumu napadeného správního rozhodnutí považuje za nezbytné, aby podané kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

[7] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[8] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatelku) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[10] Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelkou a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

[11] Nejvyšší správní soud vycházel zejména z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků rozsudku Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného, do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, bude stěžovatelka v důsledku právních účinků pravomocných a vykonatelných rozhodnutí správních orgánů nucena opustit území České republiky, a to ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti.

[12] Nejvyšší správní soud má za to, že pro výkon stěžovatelčina ústavního práva na spravedlivý proces je nezbytné, aby mohla zůstat na území České republiky do skončení řízení o její kasační stížnosti. Byť je stěžovatelka v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupena advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží také právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Zároveň Nejvyšší správní soud vychází z toho, že pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozhodnutí o stanovení nové doby k vycestování stěžovatelky do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, byla by stěžovatelka nucena opustit území České republiky. V daném případě lze tedy nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy stěžovatelky.

pokračování

[13] Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku rovněž z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě, tedy umožnění pobytu stěžovatelce na území České republiky do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o její kasační stížnosti, jakkoli negativně dotklo práv třetích osob. K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud již vyjádřil v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, když dospěl k závěru, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážít intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svobodního žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 Az 17/2008 – 131, č. 1698/2008 Sb. NSS)“. V daném případě stojí proti podstatné újmě, která hrozí stěžovatelce, riziko narušení veřejného zájmu jen nízké nebo nanejvýš mírné intenzity. Stěžovatelka nebyla původním rozhodnutím ze dne 4. 5. 2010, č. j. CPPH-8339/ČJ-2010-004003, vyhoštěna z důvodu ohrožení bezpečnosti státu, nýbrž z důvodu podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v tehdejší znění.

[14] Vzhledem k tomu, že soud shledal veškeré podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, nepovažoval již za nutné zabývat se dalšími možnými důvody vzniku újmy, které uváděla stěžovatelka.

[15] Žalobě stěžovatelky proti pravomocnému rozhodnutí ve věci stanovení nové lhůty k vycestování již byl odkladný účinek přiznán usnesením městského soudu ze dne 9. 2. 2016, č. j. 1 A 7/2016 – 19. V tomto případě tedy postačí, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku městského soudu, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje také odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného.

[16] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 17. srpna 2017

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu